

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/22/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012723
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012723.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.12.2025, sp. zn. 112T/18/2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5.5.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 16.12.2025 sp. zn. 112T/18/2025 uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na skutkom základe uvedenom v napadnutom rozsudku. Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. (ďalej len „napadnutý rozsudok“)

Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný po porade s obhajcom si ponechal lehotu na podanie odvolania.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Palkoviča (ďalej len „obhajca“) doručil okresnému súdu dňa 29.12.2025 odvolanie voči výroku o treste a voči konaniu, ktoré vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo s tým, že odvolanie odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 9.2.2026, v ktorom uviedol, že sa nemôže stotožniť s odôvodnením k uloženému trestu. Okresný súd sa dostatočne neriadil ustanoveniami o účele trestu vo vzťahu k osobe obžalovaného. Podľa obžalovaného neboli dostatočne zohľadnené všetky individuálne okolnosti činu, osoby páchatel'a, primeranosť trestu, jeho funkcia a zákaz neprimeraných trestov.

K problematike individualizácie trestu obžalovaný poukázal na konkrétne rozhodnutia Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR.

Výšku uloženého trestu zdôvodnil okresný súd najmä trestnou minulosťou obžalovaného, pričom táto mu bola pripočítaná na ťarchu celkovo 5 krát, a to:

- ako okolnosť zakladajúca kvalifikovanú skutkovú podstatu,
- ako priťažujúca okolnosť,
- ako okolnosť vylučujúca aplikáciu § 39 odsek 5 Trestného zákona,
- ako okolnosť znemožňujúca uloženie podmienečného trestu odňatia slobody,
- ako okolnosť odôvodňujúca zvýšenie trestu nad dolnú hranicu o jednu tretinu.

V danom prípade výška škody len mierne presahuje hranicu rozlišujúcu trestný čin od priestupku. Obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a uložiť mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný aj vlastným podaním z 12.2.2026 odôvodnil odvolanie, kde opätovne zdôraznil svoje pochybnosti o nezaujatosti okresného súdu, a uviedol, že dňa 6.12.2025 podal trestné oznámenie na námestníčku prokuratúry a jej manžela, čo doplnil do zápisnice 9.1.2026, pričom poukázal na každodenné stretnutia nie len profesijné medzi týmito prokurátormi a všetkými sudcami okresného súdu, ktorí vybavujú trestnú agendu. Námietku zaujatosti nemohol vzniesť skôr, teda pred vyhlásením napadnutého rozsudku, lebo ešte nebol vypočutý k trestnému oznámeniu. Z dôvodu pochybností o nezaujatosti sudcov okresného súdu navrhol odňať vec Okresnému súdu Trnava a prikázať ju inému súdu. Obžalovaný poukázal na príslušné ustanovenia Trestného poriadku, Ústavy Slovenskej republiky a Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv zohľadňujúce nie len subjektívne ale aj objektívne hľadisko. Z dôvodu priateľských vzťahov medzi uvedenými prokurátormi a niektorými sudcami okresného súdu, nie je možné vylúčiť spolupatričnosť a nadržovanie. Obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a danú vec prikázať inému súdu, kde dôvodná pochybnosť a nezaujatosť nehrozí.

Spis bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 25.3.2026.

Za účelom prejednania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 5.5.2026, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného substitučne zastúpený advokátom JUDr. Martinom Brezovanom a obžalovaný, ktorého účasť bola zabezpečená prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením právoplatného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2025 z 25.2.2026, trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2025 z 7.2.2025 s doručenkou od obžalovaného z 12.2.2025 a pripojeným spisom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/21/2025 a aktuálnym odpisom z registra trestov.

Strany k doplnenému dokazovaniu nemali pripomienky.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného s poukazom na odôvodnenie odvolania navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný sa pridržiaval návrhu svojho obhajcu a trval na svojej námietke zaujatosti a návrhu na odňatí a prikázaní veci.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Obžalovaný podal odvolanie len voči výroku o treste a voči konaniu, ktoré vyhláseniu napadnutého rozsudku predchádzalo. Následne s poukazom na ustanovenie § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku, z obsahu spisu vyplýva, že obžaloba v danej veci bola podaná na okresný súd 16.10.2025, pričom vec bola pridelená sudkyňi Mgr. Nikolette Uhlíkovej (ďalej aj „zákonná sudkyňa“). Dňa 28.10.2025 sudkyňa vykonala výsluch obžalovaného vo vzťahu k rozhodovaniu o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby a uznesením rozhodla o prijatí obžaloby. Obžalovaný bol uznesením sudkyne zo dňa 28.11.2025 prepustený z väzby do výkonu trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/21/2025 z 19.11.2025. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 16.12.2025 urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, a následne po vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Obžalovaný podaním z 30.12.2025 podal žiadosť o odňatie a prikázanie veci, kde uviedol, že v roku 2024 bol nezákonným spôsobom vzatý do väzby, pričom počas 4 mesiacov neustále podával námietky voči zaujatosti prokurátora A. A. D., ktorého neskôr krajská prokuratúra pod ťarchou jeho atakov vyňala z konania. Obžalovaný sa rozhodol spolupracovať s políciou ohľadom objasnenia drogovej trestnej činnosti a vraždy, pričom podozriví boli vzatí do väzby, ale pre procesnú chybu boli prepustení. Námestníčka Okresnej prokuratúry Trnava E. D. (ďalej aj „námestníčka prokuratúry“) nepriamo upozornila podozrivého v inej trestnej veci, že obžalovaný chce vo veci vraždy voči nemu vypovedať, pričom keď bol tento podozrivý prepustený z väzby ovplyvňoval svedkov, čím obžalovaného ako jediného neovplyvneného svedka dostal do nevýhodnej situácie. Podľa obžalovaného za snahu zdiskreditovať prokurátora A. D. sa námestníčka prokuratúry ako jeho manželka postarala o vysoký trest pre obžalovaného.

Obžalovaný poukázal na ním vznesené námietky zaujatosti adresované Generálnej prokuratúre SR, ktoré boli však postúpené na krajskú prokuratúru.

Obžalovaný poukázal na to, že Okresný súd Galanta, ktorý rozhodoval za tých istých okolností, mu ukladal trest na dolnej hranici sadzby, avšak v tejto trestnej veci mu prokurátor navrhoval uložiť dva a pol ročný trest odňatia slobody pri trestnej sadzbe 1 rok až 4 roky. Podľa obžalovaného v dvoch zhodných konaniach bol diametrálne odlišne uložený trest, čo svedčí o ovplyvnení sudkyne námestníčkou prokuratúry.

Z dôvodu záruky nezávislého a nestranného rozhodovania žiadal obžalovaný o odňatie a prikázanie veci inému súdu.

Zákonná sudkyňa po posúdení podania obžalovaného z 30.12.2025 spolu s doručovaním písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku oznámila obžalovanému, že jeho žiadosť o odňatie a prikázanie veci je založená len na námietke zaujatosti, pričom súd o tejto námietke nekonal, pretože nebola založená na dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, nakoľko z jej obsahu vyplýva, že smeruje len voči riadnemu procesnému postupu odkazujúc na nespokojnosť s výmerou uloženého trestu. Okrem toho z podania obžalovaného nebolo zrejmé, kedy sa o námietke dozvedel a voči ktorému konkrétnemu sudcovi smeruje.

Dňa 6.3.2026 sa zákoná sudkyňa vyjadrila ku generálnej námietke zaujatosti s tým, že sa necíti zaujatá a pripojila vyjadrenia ostatných sudcov okresného súdu a spis predložila dňa 25.3.2026 krajskému súdu na rozhodnutie o generálnej námietke zaujatosti a návrhu na odňatie a prikázanie veci.

Podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku, z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa § 31 odsek 1 Trestného poriadku, z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť

o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 odsek 4 prvá veta Trestného poriadku, námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia.

Podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku, o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len riadny procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Inštitút odňatia a prikázania veci možno uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Dôležitými dôvodmi, ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú pritom predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatela i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci. Medzi dôvody svedčiace pre odňatie veci príslušnému súdu patrí tiež požiadavka zabezpečenia objektivity súdneho konania a spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu. Námietku zaujatosti však možno vznášať len proti tým sudcom, ktorí sa na prejednávaní a rozhodovaní veci skutočne podieľajú a nie proti neurčitým osobám, napr. všetkým sudcom určitého súdu. Taktiež je nevyhnutné uviesť konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci.

V danej veci obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Trnava z dôvodu, že prichádzajú do kontaktu s námestníčkou Okresnej prokuratúry Trnava, vo vzťahu ku ktorej obžalovaný podal trestné oznámenie, pričom táto môže ovplyvňovať sudcov. Obžalovaný nenamietal konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania pre pomer zákonnej sudkyne k námestníčke prokuratúry.

Zákonná sudkyňa vznesenú námietku zaujatosti správne posúdila ako námietku, o ktorej sa podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku nekoná, čo obžalovanému aj oznámila s tým, že sa o nej konať nebude. Vzhľadom k tomu, že dôležitým dôvodom na odňatie a prikázanie veci bola len vznesená námietka zaujatosti voči všetkým sudcom, o ktorej sa nekoná, nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci.

K tomuto krajský súd odkazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) k zjednoteniu výkladu ustanovenia § 23 Trestného poriadku Tpj 37/2021 podľa ktorého, medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku patrí aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z vykonávania úkonov trestného konania. Rozhodujúcou je v tomto smere existencia niektorého z dôvodov vylúčenia podľa § 31 Trestného poriadku, ktorý musí byť daný u všetkých sudcov príslušného súdu, resp. v prípade krajského súdu u všetkých sudcov dotknutého kolégia. Preto ak sa podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, nekoná, a teda takáto námietka nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho (jednotlivého) sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius). Túto skutočnosť je však nevyhnutné procesne zaznamenať, aby bolo zrejmé, že takýto návrh na odňatie a prikázanie veci nezostal nepovšimnutý. Pokiaľ v takejto situácii predloží príslušný súd návrh na odňatie a prikázanie veci najbližšie spoločne nariadenému súdu, ten mu ho bez rozhodnutia vráti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd nerozhodoval o predložennom návrhu na odňatie a prikázanie veci a toto podanie vrátil okresnému súdu bez rozhodnutia, pritom toto posúdenie oznámil aj obžalovanému na verejnom zasadnutí.

Pokiaľ obžalovaný v odôvodnení odvolania z 12.2.2026 opätovne zdôraznil pochybnosti o nezaujatosti okresného súdu a poukázal na každodenné stretnutia nie len profesijné medzi týmito prokurátormi

a všetkými sudcami okresného súdu, ktorí vybavujú trestnú agendu, pričom uviedol, že námietku zaujatosti nemohol podať skôr, lebo k trestnému oznámeniu na námestníčku prokuratúry z 6.12.2025 bol vypočutý až 9.1.2026, krajský súd uvádza, že obžalovaný sa snaží špecifikovať namietané vzťahy a včasnosť podania generálnej námietky zaujatosti až po tom, čo mu okresný súd oznámil, že sa o jeho námietke zaujatosti nebude konať a z akých dôvodov, teda obžalovaný doplnil to, pre čo mu okresný súd oznámil, že sa o námietke zaujatosti konať nebude. Ani takto doplnené podanie obžalovaného nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, keďže neuvádza konkrétne okolnosti pomeru zákonnej sudkyne k námestníčke prokuratúry, ktorá v tomto konaní nie je ani činná ako prokurátor, pričom len všeobecné vyjadrenie o nie len profesijných každodenných stretnutiach každého trestného sudcu okresného súdu, nie je spôsobilou námietku zaujatosti. Okrem toho podanie obžalovaného nebolo podané bez meškania, pričom včasnosť podania nemožno odvíjať od vypočutia k trestnému oznámeniu, ktoré okrem iného malo byť urobené až 6.1.2026, pričom námietka zaujatosti s návrhom na odňatie a prikázanie veci je datovaná 30.12.2025. Ak by obžalovaný odvíjal námietku zaujatosti voči sudcom podaním trestného oznámenia na námestníčku prokuratúry, ktoré mal podávať 6.12.2025, mal bez meškania vznášať aj námietku zaujatosti. Tu treba podotknúť, že v danej trestnej veci sa konalo dňa 16.12.2025 hlavné pojednávanie, kde námietku zaujatosti obžalovaný nevzniesol. Podanie obžalovaného sa javí len ako reakcia na nespokojnosť s výmerou uloženého trestu v danom konaní.

Záverom k tejto časti možno uzavrieť, že postup okresného súdu ohľadom nekonania o námietke zaujatosti bol správny, a preto ani krajský súd nekonal o návrhu na odňatie a prikázanie veci.

K odvolaniu obžalovaného voči výmere uloženého trestu odňatia slobody, krajský súd uvádza, že okresný súd v napadnutom rozsudku zohľadnil všetky rozhodné okolnosti pri určovaní druhu a výmery trestu, čo náležite a podrobne aj zdôvodnil, pričom obžalovanému pri sadzbe od 1 roka do 4 rokov ukladal trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, teda nad dolnú hranicu trestnej sadzby ale pod polovicou trestnej sadzby.

Výmera uloženého trestu zohľadňuje nie len spôsob spáchania činu, jeho následok, priamy úmysel obžalovaného, jeho pohnútku obohatiť sa, vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ale najmä osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, teda je dostatočne individualizovaná. Obžalovaný sa od roku 2015 opakovane dopúšťa rôznorodej trestnej činnosti majetkového aj násilného charakteru, pričom napriek tomu, že vykonal aj nepodmienečné tresty odňatia slobody v priebehu rokov 2015 až 2021 (vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/34/2015 a Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/38/2021), ani plynutie skúšobnej doby od augusta 2023 (vo veciach Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/167/2023 a následne sp. zn. 10T/46/2023) ho neodradilo od opakovaného protiprávneho konania v priebehu skúšobnej doby, čo svedčí o tom, že frekvencia protiprávneho konania sa zintenzívňuje, pričom predchádzajúce odsúdenia s trestami ukladanými na dolnej alebo tesne pri dolnej hranici trestnej sadzby nevedli k jeho náprave, preto nemožno dôvodne očakávať, že trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby by mal v tomto prípade výchovný účinok.

Obžalovaný v odvolaní namietal, že jeho trestná minulosť mu bola pripočítaná na ťarchu celkovo 5 krát. Krajský súd sa s touto námietkou nestotožňuje, keďže okolnosťami pre ukladanie druhu a výmery trestu, nebola len celková trestná minulosť obžalovaného ako taká, ale konkrétne okolnosti vzťahujúce sa k jednotlivým skutočnostiam.

Odsúdenie obžalovaného vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/46/2023 za krádež v predchádzajúcich 24 mesiacoch pred skutkom v danej veci zakladalo kvalifikovanú skutkovú podstatu. Ostatné nezahľadené odsúdenia pred spáchaním skutku v danej veci, ktoré mal obžalovaný tri, zakladali priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený. Neaplikovanie § 39 odsek 5 Trestného zákona súviselo s osobou obžalovaného, ku ktorého náprave nevedli ani už predtým vykonané tresty uložené v rámci trestných sadieb, preto by nebolo dôvodné očakávať, že by trest ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby mal väčší výchovný účinok. Nemožnosť uloženia podmiennečného trestu súvisela s tým, že obžalovanému plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, a to dokonca za krádež, ktorej sa opätovne dopustil. Čo sa týka argumentu obžalovaného o zvýšení trestu nad dolnú hranicu o jednu tretinu, tak takáto úprava trestnej sadzby v danej trestnej veci nebola uplatnená, lebo obžalovaný nespáchal opätovne zločin. Obžalovanému bol ukladaný trest v základnej sadzbe od 1 roka do 4 rokov, pričom uložený trest vo výmere 2 roky aj krajský súd považuje za primeraný a zákonný. Samotná výška spôsobenej škody pritom nie je rozhodujúcim kritériom na určovanie výmery trestu.

Záverom možno zhrnúť, že pokiaľ bol obžalovaný pred spáchaním skutku celkovo päť krát odsúdený za rôznu trestnú činnosť, z ktorých štyri odsúdenia nemá zahľadené, a skutok spáchal v skúšobnej dobe

podmienečného odsúdenia, nemôže namietat, že mu tieto okolnosti vzhľadom na konkrétnosti prípadu budú zohľadňované pri výbere druhu trestu a jeho výmere.

Ako krajský súd už uviedol, okresný súd uložil obžalovanému primeraný a zákonný trest zohľadniac všetky okolnosti na ukládanie trestu v ich súhrne. Ani podľa krajského súdu nebolo možné obžalovanému ukladať trest na dolnej hranici trestnej sadzby, nakoľko takto uložený trest by nespĺňal požiadavku preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu.

Ani argument obžalovaného, že v inej trestnej veci mu bol ukladaný trest na dolnej hranici trestnej sadzby, neobstojí, nakoľko druh a výmeru trestu je potrebné individualizovať na danú konkrétnu vec.

Čo sa týka doplnenia dokazovania krajským súdom na verejnom zasadnutí, toto považoval krajský súd za potrebné pre posúdenie toho, že obžalovanému nebolo dôvodné ukladať súhrnný trest.

Skutku v danej veci sa obžalovaný dopustil dňa 6.8.2025, teda skôr ako bol Okresným súdom Galanta vyhlásený dňa 19.11.2025 rozsudok vo veci sp. zn. 1T/21/2025, preto bolo dôvodné skúmať, či obžalovanému nemal byť ukladaný súhrnný trest.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/21/2025 vyplýva, že rozsudok vyhlásený 19.11.2025 bol prvým rozhodnutím vo veci a týkal sa skutku spáchaného v novembri 2023, pričom tento rozsudok dňa 19.11.2025 nadobudol aj právoplatnosť.

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2025 zo dňa 25.2.2026, právoplatným 13.3.2026, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil od septembra 2023 do mája 2024, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/21/2025. V konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2025 vyhlásenému rozsudku predchádzalo vydanie trestného rozkazu dňa 7.2.2025, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 12.2.2025.

Z doplneného dokazovania mal krajský súd preukázané, že skutok v danej veci nie je v súbehu so skutkami vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/21/2025 a Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2025, nakoľko k doručeniu trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2025 prišlo skôr ako bol spáchaný skutok v danej veci, preto nebolo možné obžalovanému ukladať súhrnný trest.

Obžalovaného okresný súd správne zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zohľadniac, že posledný trest pred spáchaním skutku obžalovaný vykonal dňa 15.11.2021.

Z dôvodu, že krajský súd považoval okresným súdom vymeraný trest za zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý spĺňa svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie, pričom aj konanie okresného súdu, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo bolo zákonné a procesne správne, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 odsek 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.